

СУЧАСНИЙ СТАН СКОТАРСТВА В УКРАЇНІ

Михальчук М.В., 4 курс

Науковий керівник: к.е.н., доцент Агеєва І.В.

Таврійський державний агротехнологічний університет

Постановка проблеми: Скотарство — це провідна галузь тваринництва, яка займається вирощуванням великої рогатої худоби. Сучасне скотарство України перебуває у важкому стані, що має ряд причин. Складна ситуація викликана, зокрема, нестабільним та низьким рівнем закупівельних цін на продукцію тваринництва, що унеможливує стійке рентабельне виробництво, недостатнім фінансовим забезпеченням та обмеженим доступом до кредитних ресурсів, що стримує інтенсивний розвиток виробництва та впровадження сучасних технологічних розробок [1, 2]. Тому розвиток скотарства є одним з пріоритетних напрямів аграрної політики України.

Мета статті: Проаналізувати сучасний стан скотарства в Україні і визначити основні заходи щодо його вдосконалення і розвитку.

Основні матеріали дослідження: Скотарство є найбільш значимою галуззю тваринництва. Основною причиною не найкращого стану сучасного скотарства є невідповідність і недотримання технології виробництва продуктів тваринництва.

Якщо оцінювати стан сучасного скотарства за світовими стандартами, то в малих господарствах тваринництво проводиться примітивними методами первісно-родового ладу. Господарники вважають головною проблемою економічний чинник. На сьогоднішній день скотарство в Україні має не відрегульовані економічні важелі управління даною галуззю. Але, хто хоче серйозно займатися скотарством, не шукає причини, а намагається знайти способи отримання прибутку. Існує багато прикладів вітчизняних підприємств, в яких тваринництво хоча і незначно, але все ж прибуткове. За статистичними даними протягом останніх десяти років поголів'я корів молочних і молочно-м'ясних порід скоротилось майже удвічі, а у сільськогосподарських підприємствах і фермерських господарствах – вчетверо.

Ще одна головна проблема скотарства в Україні є годування тварин. Сьогодні не кожен господар може дозволити використання заводських комбікормів, а займатися їх приготуванням досить накладно. Саме тому скотарство не дає бажаних результатів. Щоб відродити скотарство в Україні, потрібно дотримуватися елементарних технологічних вимоги. Перше, з чого слід почати, - повноцінна годівля тварин. Єдиним засобом забезпечення повноцінного харчування тварин із застосуванням штучних пасовищ і сіяних кормових угідь, є використання комбікормів. Окремі власники вважають цілком достатнім годівля тварин концентрованими кормами у вигляді чистої дерті. З точки зору науки в раціон худоби повинні входити три види основних кормів: соковиті (коренеплоди, зелена трава, силос, сінаж, баштанні культури), грубі (солома, сіно) і концентровані (бобові культури і зерно злакових). Склад раціону харчування і співвідношення в ньому компонентів залежить від природно-кліматичних умов, сезону року, існуючої кормової бази, віку, виду, фізіологічного стану, напрямку і рівня продуктивності тварин. З урахуванням цих факторів вченими розроблені цілісні системи норм годівлі тварин за основними поживними речовинами. Від складових комбікорму залежить загальна поживність раціону, а значить, і продуктивність тварин і якість одержуваної продукції.

Висновки. Проаналізувавши сучасний стан скотарства в Україні можна сказати, що без відповідних заходів та відсутності державної фінансової підтримки в умовах кризи, відбувається зниження рентабельності та бізнесової привабливості скотарства.

Список використаних джерел:

1. Пархомиць М.К. Доходи галузей тваринництва та шляхи їх збільшення у аграрних підприємствах регіону / Пархомиць М.К. , Уніят Л.М. // Вісник ТНЕУ. Науковий журнал №1 (січень-березень),2014.-с. 49 –62.

2. Пархомиць М.К. Ціноутворення у підприємствах агропромислового виробництва: організація та методика [Монографія] / М.К. Пархомиць, М.З.Матвійчук.- Тернопіль: ВПЦ «Економічна думка ТНЕУ», 2012.-228с.

УДК: 502.33

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЛІ

Недорезков А.І.,4 курс

Науковий керівник: Агєєва І.В., к.е.н., доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет

Постановка проблеми: Технологічною основою рослинництва є система землеробства, тобто комплекс організаційно-економічних та агротехнічних заходів щодо раціонального використання землі, підвищення врожайності сільськогосподарських культур, збереження та підвищення родючості ґрунту. У рослинництві 40–50% становить побічна продукція — солома хлібів, стебла кукурудзи й сорго, жом, патока та інші, які через кормовиробництво використовуються у тваринництві [3] Тому впровадження нових агротехнічних заходів є доволі актуальною проблемою для України,адже у нашій країні є багато родючих земель,чорноземів,але присутнє застаріле устаткування та методи вирощування різних культур.

Мета: Проаналізувати сучасний стан системи землеробства та визначити напрями для агропромислового використання землі

Основні матеріали дослідження: Важливою особливістю рослинництва є сезонність цієї галузі –польові культури здатні рости і давати врожай тільки у без морозний період. Ґрунтово – кліматичні умови України досить різноманітні по зонах через неоднакові ґрунтові покриви, кількість опадів і тепла, тривалість вегетаційного періоду, умови перезимівлі, що свідчить про необхідність враховувати екологічні та біологічні особливості сільськогосподарських культур при їх розміщенні в системі землекористування особливості сільськогосподарських культур при їх розміщенні в системі землекористування. Розрахунки вчених показують, що для забезпечення стабільної врожайності зернових на рівні 60–80 ц/га на всій площі в Україні потрібно принаймні 600–700 мм опадів. [1] У середньому ж їх випадає дві третини від необхідної кількості, а стосовно Європи — в кращому разі половина. У зв'язку з цим площа ріллі в Україні, де можна вирощувати сталі врожаї, не перевищує 20% загальної, тоді як у Європі — 70–80%. [1]

За даними Держкомзему України, станом на 1 січня 2017 року площа земель сільськогосподарського призначення становила 42 млн 2 тис. га. або 70,8% до загальної території держави, у тому числі сільськогосподарських угідь — 42030,2 тис. га (69,6 %), а ріллі — 32544,1 тис. га (53,9 %). Для порівняння: розораність території США становить близько 17 %, а розораність території Великобританії, Франції і ФРН коливається від 28,1 до 31,8 % [5]. Таке співвідношення з точки зору раціонального природокористування не є збалансованим і веде до виснаження землі. На думку фахівців, для України землі сільськогосподарського призначення повинні займати близько 60–65%, ліси — 17%, промислові та інші землі — 10%, землі природоохоронно-оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення — 10% [3].

Гонитва за максимальними врожаєми, порушення правил агротехніки, застосування важких сільськогосподарських машин, непродумана меліорація тощо призводять до втрати